

Mølgaard-Nielsen: Den højtærede Ministers Udtalelser beroligede mig, idet jeg jo maa tro ham, naar han saa stærkt har hævdet, at denne Bro ikke vil komme til at skade Anlægget af de vedtagne Baner og heller ikke den af mig omtalte Bane. Jeg er særlig den højtærede Minister taknemmelig for, at han udtalte sig med saa stor Sympati og Velvillie overfor den udskudte Bane mellem Videbæk, Nørre Omme og Skive. Særlig er jeg glad ved, at den højtærede Minister ikke principielt havde noget imod, om det kunde lykkes i Udvalget at faa denne Bane med paa Jernbanebroloven. Naar den højtærede Minister udtalte, at der ikke kunde blive Tale om en Begunstigelse af denne Bane paa de andres Bekostning, saa var det heller ikke min Mening, det være langt fra, det vil jeg ikke forlange. Nej, Banen skulde naturligvis komme, efter at de nu vedtagne var anlagte. Man gik jo i Fjor næsten ud fra, at det ikke skulde vare ret længe, inden den blev vedtagen, naar Forholdene blev saaledes, at det kunde lykkes. Sagen er den, at man er gaaet ud fra, at Anlægget af de Statsbaner, der ere bevilgede, vil kunne tage et Tidsrum af 11 Aar, medens de private Baner ville tage 15 Aar; saa mente man i Fjor, ja, gav næsten Løfte om, at denne Bane kunde komme til Udførelse i den mellemliggende Tid. Jeg er altsaa den højtærede Minister meget taknemmelig for det imødekommende Svar, han har givet, og jeg haaber, at selv om det ikke lykkes at faa den af mig nævnte Bane gennemført nu, selv om det skulde vare endnu en Aarrække, den højtærede Minister fremdeles vil se med samme Velvillie paa denne Sag.

Laust Jensen: Den højtærede Minister mente, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) og jeg kunde være godt tilfredse med, at Masnedø-Broen eller Broen over Storstrømmen, som den skal kaldes, ikke kom med under Jernbanekommissionens Overvejelser og Indstillinger og heller ikke kom for og blev vedtagen i Fjor her i Tinget. Thi, siger Ministeren, dersom Broen var bleven vedtagen i Fjor sammen med de øvrige Statsbaneanlæg, havde den faaet et Nummer i Rækken og var formodentlig ikke kommen til at staa sidst i Rækken. Jeg tror neppe, den højtærede Trafikminister har Ret i denne Betragtning, og selv om jeg ikke ved noget om, indenfor hvilket Tidsrum man tænker sig Broen anlagt, hvis Lovforslaget skulde blive ved-

taget i Vinter, tror jeg dog, at vi, der ikke mene, at dette Broanlæg bør gaa forud for de Statsbaneanlæg, vi vedtog i Fjor, havde været bedre tjente med, om Broen var kommen med i Fjor som Nr. 7, altsaa sidst i Rækken af de Jernbaneanlæg, vi vedtog i Fjor. Jeg tror, vi havde været bedre tjente med det end nu Aaret efter at faa Forslaget om Broen frem og muligvis faa det vedtaget — hvad jeg dog ikke tror, det bliver — i denne Samling. Thi, hvis det bliver Tilfældet, er det vistnok Meningen, at Broen skal bygges, inden de fleste af de i Fjor vedtagne Statsbaneanlæg ere bragte til Udførelse. Jeg har ganske vist ikke set noget bestemt om, hvor snart Broen skal bygges, men naar jeg ser, at der allerede i det kommende Finansaar ønskes en Bevilling paa 500,000 Kr. til forberedende Arbejder, saa antager jeg dog, at det er Meningen at bygge Broen, saa hurtigt ske kan.

Den højtærede Trafikminister udtalte endvidere, at det ikke var hans Hensigt, at Anlægget af denne Jernbanebro skulde forsinke Anlægget af de Statsbaner, vi vedtog i Fjor. Nej, det tror jeg heller ikke, det er. Jeg mistænker i det hele ingen af dette Tings Medlemmer for at have noget saadant til Hensigt. Men det er jo saadan her i Livet, at Forholdene undertiden tage Magten fra Menneskene, og saa fremkommer der andre Resultater end dem, man egentlig ønskede. Derfor kunde det godt komme til at gaa saadan, at Anlægget af denne Bro kunde komme til at sinke Anlægget af de Statsbaner, vi vedtog i Fjor. Maa jeg i denne Forbindelse minde om § 3 i Jernbaneloven fra i Fjor, som gaar ud paa, at der kan anvendes indtil $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig til disse Statsbaneanlæg, medmindre der tages anden Bestemmelse paa de aarlige Finanslove. Vi have altsaa en Ventil i denne Paragraf, som tillader at afvige fra Bestemmelsen om de $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig. Nu kunde det jo ikke godt tænkes, at Regering og Rigsdag skulde blive enige om at nedsette dette Beløb. Hvis der i det hele taget skal foretages en Afgivelse fra denne Bestemmelse om de $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., vil den selvfølgelig komme til at gaa i Retning af at forøge Beløbet, fordi man fra Lovgivningsmagtens Side vilde synes, at Anlægget af disse Statsbaner burde gaa mere rask fra Haanden, end Tilfældet vilde blive, om man strengt holdt sig til de bevilgede $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig. Den højtærede Trafikminister har derfor naturligvis Ret, hvis han mener, at der ikke kan være Tale